

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 22.03.1994, sp. zn. 9 To 168/94, ECLI:CZ:KSBR:1994:9.TO.168.1994.1

Číslo: 29/1994

Právní věta: Proti rozhodnutí soudce o propuštění zadržené osoby podle 77 odst. 2 tr. ř. není stížnost přípustná (74 odst. 1 tr. ř.).

Soud: Krajský soud v Brně

Datum rozhodnutí: 22.03.1994

Spisová značka: 9 To 168/94

Číslo rozhodnutí: 29

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Stížnost v trestním řízení, Zadržení osoby

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 29

Proti rozhodnutí soudce o propuštění zadržené osoby podle § 77 odst. 2 tr. ř. není stížnost přípustná (§ 74 odst. 1 tr. ř.).

(Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 22. 3.1994 sp. zn. [9 To 168/94](#))

Krajský soud v Brně zamítl podle § 148 odst. 1 písm. a) tr. ř., tedy jako nepřípustnou, stížnost městského státního zástupce v Brně proti usnesení Městského soudu v Brně ze dne 16. 2. 1994 sp. zn. 7 Nt 709/94.

Z odůvodnění:

Citovaným usnesením soudce Městského soudu v Brně podle § 77 odst. 2 tr. ř. propustil ze zadržení obviněného ing. B. T., nar. 3. 10. 1952, vojáka z povolání, bytem Prostějov, a J. U., nar.11. 11. 1964, vojáka z povolání, bytem Prostějov. Rozhodl tak poté, když dospěl k závěru, že u nich nejsou dány důvody vazby ve smyslu § 67 písm. a), b), c) tr. ř.

Proti tomuto usnesení podal stížnost městský státní zástupce v Brně, jíž se domáhá, aby bylo napadené usnesení podle § 149 odst. 1 písm. b) tr. ř. zrušeno. Má zato, že obvinění ing. B. T. a J. U. měli být do vazby vzati, neboť u nich jsou dány důvody vazby, a to u obviněného ing. B. T. ve smyslu § 67 písm. b), c) tr. ř. a u obviněného J. U. pak podle § 67 písm. a), b), c) tr. ř.

Městský státní zástupce napadl citované usnesení stížností přesto, že byl poučen o tom, že proti němu stížnost přípustná není. Krajský soud v Brně zhodnotil tuto právní situaci a dospěl k těmto závěrům:

Způsob jakým má být rozhodnuto o zadržené osobě, je trestním řádem upraven v § 77 odst. 2 věta první tr. ř. Mimo jiné je v tomto ustanovení zakotveno, že soudce je povinen zadrženou osobu vyslechnout a do 24 hodin od doručení návrhu státního zástupce rozhodnout o jejím propuštění, anebo rozhodnout, že ji bere do vazby. Je tedy nepochybné, že zde zákon stanoví dvě alternativy pro rozhodnutí ohledně zadržené osoby. Buď musí být podle tohoto ustanovení propuštěna ze zadržení, anebo vzata do vazby. Pouze pro tuto druhou alternativu rozhodnutí o zadržené osobě lze postupovat podle § 68 tr. ř., kde jsou upraveny podmínky pro vzetí do vazby. Jestliže se soudce Městského soudu rozhodl pro propuštění obou zadržených obviněných, správně postupoval podle § 77 odst. 2 tr. ř., kteréžto ustanovení je speciálním pro takové rozhodnutí o zadržené osobě.

Rozhodnutí podle tohoto ustanovení není na rozdíl od rozhodnutí podle § 68 tr. ř. uvedeno v § 74 odst. 1 tr. ř., které stanoví výčet rozhodnutí, proti nimž je přípustná stížnost. Z toho pak jednoznačně vyplývá, že z rozhodnutí soudce o zadrženém obviněném je stížnost přípustná pouze proti rozhodnutí, jímž je brán do vazby. Proti rozhodnutí o jeho propuštění na svobodu stížnost přípustná není.

Proto Krajský soud podle § 148 odst. 1 písm. a) tr. ř. stížnost městského státního zástupce v Brně zamítl.